

PŘÍLOHA I
SOUHRN ÚDAJŮ O PŘÍPRAVKU

1. NÁZEV PŘÍPRAVKU

FIRMAGON 80 mg prášek a rozpouštědlo pro injekční roztok

2. KVALITATIVNÍ A KVANTITATIVNÍ SLOŽENÍ

Jedna lahvička obsahuje degarelixum 80 mg (ve formě degarelixu acetat). Po rozředění obsahuje jeden ml roztoku degarelixum 20 mg.

Úplný seznam pomocných látek viz bod 6.1.

3. LÉKOVÁ FORMA

Prášek a rozpouštědlo pro injekční roztok

Prášek: bílý až bělavý prášek

Rozpouštědlo: čirý, bezbarvý roztok

4. KLINICKÉ ÚDAJE

4.1 Terapeutické indikace

FIRMAGON je antagonist gonadoliberinu (GnRH) indikovaný k léčbě dospělých mužů s pokročilým hormonálně závislým nádorovým onemocněním prostaty.

4.2 Dávkování a způsob podání

Dávkování

Úvodní dávka	Udržovací dávka – podávaná jednou měsíčně
240 mg aplikovaných ve dvou po sobě jdoucích subkutánních injekcích po 120 mg	80 mg aplikovaných v jedné subkutánní injekci

První udržovací dávku je třeba podat jeden měsíc po úvodní dávce.

Terapeutické účinky degarelixu je nutno monitorovat podle klinických parametrů a podle sérových hladin prostatického specifického antigenu (PSA). Jak vyplývá z klinických studií, dochází k poklesu hladin testosteronu (T) bezprostředně po podání úvodní dávky; přitom 96% pacientů má sérové hladiny testosteronu odpovídající medikamentózní kastraci ($T \leq 0,5$ ng/ml) už po třech dnech a 100% pacientů po uplynutí jednoho měsíce. Dlouhodobá léčba formou udržovacích dávek v celkovém trvání až jeden rok ukazuje, že hladiny testosteronu zůstávají setrvale potlačeny u 97% mužů ($T \leq 0,5$ ng/ml).

V případě nedostatečné klinické odovědi je nutno se ujistit, že hladiny sérového testosteronu zůstávají dostatečně nízké.

Vzhledem k tomu, že degarelix nevede k prudkému vzestupu hladin testosteronu, není na začátku léčby ani nutné podávat navíc antiandrogen jako ochranu proti jeho náhlému zvýšení.

Zvláštní skupiny populace

Starší pacienti, osoby s poškozením jater nebo ledvin:

Starším osobám či pacientům s mírně nebo středně poškozenou funkcí jater nebo ledvin není nutno dávkování upravovat (viz bod 5.2). Pacienti se závažným poškozením jater či ledvin nebyli předmětem zkoumání, a proto je na místě opatrnost (viz bod 4.4).

Pediatrická populace

Neexistuje žádné relevantní použití přípravku FIRMAGON u dětí a dospívajících při léčbě dospělých mužů s pokročilým hormonálně závislým nádorovým onemocněním prostaty.

Způsob podání

FIRMAGON je nutno před podáním rozředit. Pokyny pro rozředění a aplikaci přípravku jsou uvedeny v bodě 6.6.

FIRMAGON se aplikuje POUZE subkutánně, nesmí se podávat intravenózně.

Nedoporučuje se podávat ho intramuskulárně, protože tento způsob aplikace není vyzkoušen.

FIRMAGON se aplikuje formou subkutánní injekce v oblasti břicha. Místa vpichu je třeba periodicky střídat. Pro aplikaci léku je nutno vybírat taková místa na těle pacienta, která nejsou vystavena tlaku, např. nepříliš blízko pasu, opasku a také nikoli v blízkosti žeber.

4.3 Kontraindikace

Hypersenzitivita na léčivou látku nebo na kteroukoli pomocnou látku uvedenou v bodě 6.

4.4 Zvláštní upozornění a opatření pro použití

Účinky na interval QT/QTc

Dlouhodobá léčba formou androgenní deprivace může vyvolat prodloužení intervalu QT. V registrační studii, která srovnávala FIRMAGON s leuprorelinem bylo pravidelně (měsíčně) měřeno elektrokardiogramem (EKG); obě terapie ukázaly QT/QTc intervaly překračující 450 ms u přibližně 20% pacientů a 500 ms u 1% pacientů léčených degarelixem a 2% pacientů léčených leuprorelinem (viz bod 5.1). FIRMAGON nebyl zkoumán u pacientů, kteří mají v anamnéze prodloužení intervalu QT na více než 450 ms nebo torsades de pointes, kteří mají rizikové faktory pro torsades de pointes, a u pacientů, kteří současně užívají léky, jež by mohly QT prodlužovat. Proto u těchto pacientů se musí důkladně zhodnotit poměr přínos/riziko pro FIRMAGON (viz body 4.5 a 4.8).

Z detailní studie intervalu QT vyplynulo, že degarelix nemá žádný skutečný účinek na interval QT/QTc (viz bod 4.8).

Poruchy funkce jater

Pacienti se známou poruchou funkcí jater nebo s podezřením na ni nebyli zařazováni do dlouhodobých klinických studií s degarelixem. Byly sice pozorovány menší, přechodné vzestupy hodnot ALT a AST, ty však nebyly doprovázeny vzestupem hodnot bilirubinu ani klinickými příznaky. V průběhu léčby se doporučuje sledovat jaterní funkce u pacientů se zjištěnou jaterní poruchou nebo s podezřením na ni. Farmakokinetika degarelixu byla zkoumána po jednodávkovém intravenosním podání u osob s mírným až středně závažným postižením jater (viz bod 5.2).

Poruchy funkce ledvin

Degarelix nebyl testován u pacientů se závažným poškozením ledvin, a proto je třeba dbát zvýšené opatrnosti u této skupiny pacientů.

Hypersenzitivita

Degarelix nebyl zkoumán u pacientů s anamnézou těžkého neléčeného astmatu, anafylaktických reakcí nebo závažné kopřivky či angioedému.

Změny v hustotě kostní hmoty

V lékařské literatuře se uvádějí případy snížené hustoty kostní hmoty u mužů, kteří prodělali orchiektomii nebo se léčili některým z agonistů hormonu GnRH. Dá se předpokládat, že dlouhodobá suprese testosteronu u mužů ovlivňuje hustotu kostní hmoty. Při léčbě degarelixem nebyla hustota kostní hmoty měřena.

Glukózová tolerance

Snížená glukózová tolerance byla pozorována u mužů, kteří podstoupili orchiektomii nebo byli léčeni některým z agonistů GnRH. Vzhledem k tomu, že v takových případech může dojít k rozvoji nebo zhoršení cukrovky, mohou diabetici léčení metodou androgenní deprivace vyžadovat častější kontroly hladin cukru v krvi. Vliv degarelixu na hladinu insulinu a glukosy nebyl zkoumán.

Kardiovaskulární onemocnění

Kardiovaskulární onemocnění, jako jsou cévní mozkové příhody a infarkt myokardu byly hlášeny v lékařské literatuře u pacienta s léčbou androgenní deprivace. Z tohoto důvodu je třeba vzít v úvahu všechny rizikové faktory kardiovaskulárního onemocnění.

4.5 Interakce s jinými léčivými přípravky a jiné formy interakce

Žádné studie interakcí nebyly provedeny.

Vzhledem k tomu, že léčba metodou androgenní deprivace může prodlužovat interval QTc, je třeba důkladně zvažovat podávání degarelixu současně s léčivými přípravky, o nichž je známo, že tento interval prodlužují, nebo s léčivými přípravky schopnými vyvolat torsades de pointes, jako jsou antiarytmika třídy IA (např. chinidin a disopyramid) nebo třídy III (např. amiodaron, sotalol, dofetilid, ibutilid), metadon, moxifloxacin, antipsychotika atd. (viz bod 4.4).

Degarelix není substrátem pro lidský systém CYP450 a neprokázalo se, že by *in vitro* ve větší míře indukoval nebo tlumil CYP1A2, CYP2C8, CYP2C9, CYP2C19, CYP2D6, CYP2E1 či CYP3A4/5. Proto není pravděpodobné, že by vzhledem k těmto isoenzymům docházelo v metabolismu ke klinicky významným farmakokinetickým lékovým interakcím.

4.6 Fertilita, těhotenství a kojení

Těhotenství a kojení

Pro podávání přípravku FIRMAGON ženám nejsou žádné odpovídající indikace.

Fertilita

FIRMAGON může inhibovat fertilitu u mužů, pokud je potlačena tvorba testosteronu.

4.7 Účinky na schopnost řídit a obsluhovat stroje

FIRMAGON nemá žádný nebo má zanedbatelný vliv na schopnost řídit nebo obsluhovat stroje. Nicméně únava a závratě jsou běžné nežádoucí účinky, které mohou ovlivnit schopnost řídit a obsluhovat stroje.

4.8 Nežádoucí účinky

Shrnutí bezpečnostního profilu

Nežádoucí účinky nejčastěji pozorované při léčbě degarelixem v registrační studii fáze III (N= 409) byly důsledkem očekávaného fyziologického působení suprese testosteronu; patřily mezi ně např. návaly horka a přibývání na váze (u 25%, resp. 7% pacientů léčených po dobu jednoho roku) nebo nežádoucí reakce v místě vpichu. Až několik hodin po podání léku byly hlášeny případy přechodné třesavky (u 3% pacientů), horečky (u 2% pacientů) nebo chřípku připomínajících onemocnění (u 1% pacientů).

Nežádoucí reakce v místě vpichu, převážně v podobě bolesti nebo zarudnutí, se vyskytovaly u 28%, resp. 17% pacientů; méně časté byly případy otoku (6%), indurace (4%) a zduření uzlin (3%). K těmto příhodám docházelo především po podání úvodní dávky, zatímco při udržovací terapii s dávkou 80 mg byla incidence na každých 100 injekcí: 3 případy bolesti a <1 případ erytému, otoku, zduření uzlin a indurace. Hlášené příhody byly vesměs přechodného rázu, malé nebo střední intenzity, a vyžadovaly jen málokdy přerušeni

léčby (<1%). Velmi vzácně byly hlášeny závažné reakce v místě vpichu, jako je infekce v místě vpichu, absces v místě vpichu nebo nekrózy v místě vpichu, které by mohly vyžadovat chirurgický zákrok /drenáž.

Tabulkový přehled nežádoucích účinků

Nežádoucí účinky jsou podle četnosti klasifikovány takto: velmi časté ($\geq 1/10$); časté ($\geq 1/100$ až $< 1/10$); méně časté ($\geq 1/1000$ až $< 1/100$), vzácné ($\geq 1/10\ 000$ až $< 1/1000$) a velmi vzácné ($< 1/10\ 000$).

Uvnitř každé skupiny četnosti jsou nežádoucí účinky uváděny v pořadí klesající závažnosti.

Tab. 1: Četnost nežádoucích účinků léčivého přípravku hlášených u 1259 pacientů léčených po dobu celkem 1781 pacient/roků (studie fáze II a III) a z postmarketingových hlášení.

MedDRA systémová orgánová třída (SOC)	Velmi časté	Časté	Méně časté	Vzácné
Poruchy krve a lymfatického systému		Anémie*		Febrilní neutropenie
Poruchy imunitního systému			Hypersenzitivita	Anafylaktické reakce
Poruchy metabolismu a výživy		Přibývání na váze*	Hyperglykemie/diabetes mellitus, zvýšený cholesterol, úbytek na váze, snížená chuť k jídlu, změny hladin vápníku v krvi	
Psychiatrické poruchy		Nespavost	Deprese, pokles libida*	
Poruchy nervového systému		Závratě, bolesti hlavy	Mentální porucha, hypestézie	
Poruchy oka			Rozmazané vidění	
Srdeční poruchy			Srdeční arytmie (včetně fibrilace síní), palpitace, prodloužení QT* (viz body 4.4 a 4.5)	Infarkt myokardu, srdeční selhání
Cévní poruchy	Návaly horka*		Hypertenze, vazovagální reakce (včetně hypotenze)	
Respirační, hrudní a mediastinální poruchy			Dušnost	
Gastrointestinální poruchy		Průjem, nevolnost	Zácpa, zvracení, bolesti břicha, břišní potíže, sucho v ústech,	
Poruchy jater a žlučových cest		Zvýšené jaterní transaminázy	Zvýšený bilirubin, zvýšená alkalická fosfatáza	
Poruchy kůže a podkožní tkáň		Hyperhidróza (včetně nočního pocení)*, vyrážka	Kopřivka, kožní uzliny, alopecie, svědění erytém	
Poruchy svalové a kosterní soustavy a pojivové tkáň		Muskuloskeletální bolesti, a potíže	Osteoporóza/osteopenie, bolesti kloubů, svalová ochablost, svalové křeče, otoky/ztuhlost kloubů	

Poruchy ledvin a močových cest			Polakisurie, naléhavé močení, dysurie, nokturie, renální dysfunkce, inkontinence	
Poruchy reprodukčního systému a prsu		Gynekomastie*, testikulární atrofie*, erektilní dysfunkce*	Bolesti varlat, bolesti v prsu, bolesti v pánvi, podráždění genitálu, ejakulační selhání	
Celkové poruchy a reakce v místě aplikace	Nežádoucí reakce v místě vpichu injekce	Třesavka, pyrexie, únava*, chřipku připomínající onemocnění	Nauzea, periferní edém	

*Známy fyziologický následek snížené hladiny testosteronu

Popis vybraných nežádoucích účinků

Změny laboratorních ukazatelů

Změny laboratorních hodnot zjištěné při jednoleté léčbě v rámci konfirmační studie fáze III (N= 409) se pohybovaly ve stejných mezích u degarelixu i u agonisty GnRH (leuproreluinu) použitého pro srovnání. U 2 – 6 % pacientů, kteří vykazovali před léčbou normální hodnoty, byly po léčbě oběma léky zjištěny výrazně abnormální (>3násobek horní meze normy) hodnoty jaterních transamináz (ALT, AST a GMT). Výrazný pokles hematologických hodnot - hematokritu ($\leq 0,37$) a hemoglobinu ($\leq 115\text{g/l}$) byl nalezen u 40%, resp. 13 – 15% pacientů, s normálními hodnotami naměřenými před léčbou, po léčbě oběma léky. Není známo, do jaké míry byl tento pokles hematologických ukazatelů způsoben přítomností rakoviny prostaty a do jaké míry byl důsledkem terapie formou androgenní deprivace. U pacientů léčených degarelixem a leuprorelinem, kteří vykazovali před léčbou normální hodnoty, byly zjištěny výrazně abnormální hodnoty draslíku ($\geq 5,8\text{ mmol/l}$) u 6% léčených degarelixem a u 3% léčených leuprorelinem, kreatininu ($\geq 177\text{ }\mu\text{mol/l}$) u 2% léčených degarelixem a u 2% léčených leuprorelinem a močovinového dusíku v krvi ($\geq 10,7\text{ mmol/l}$) u 15% léčených degarelixem a u 14% léčených leuprorelinem.

Změny v EKG měřeních

Změny v EKG měřeních pozorované během jednorocní léčby v rámci konfirmační studie fáze III (N= 409) byly ve stejném rozsahu pro degarelix a agonistu GnRH (leuprorelin) použitého pro srovnání. Tři (<1%) z 409 pacientů léčených degarelixem a čtyři (2%) z 201 pacientů léčených leuprorelinem 7,5 mg mělo QTcF $\geq 500\text{ ms}$. Od zahájení studie až do jejího ukončení byla střední změna QTcF pro degarelix 12,0 ms a pro leuprorelin 16,7 ms.

Nedostatek skutečného účinku degarelixu na repolarizaci myokardu (QTcF), srdeční frekvenci, AV vedení, depolarizaci myokardu, či na morfologii vlny T nebo V potvrdila důkladná studie QT u zdravých probandů (N - 80) po i.v. infuzi degarelixu v trvání 60 minut, kdy bylo dosaženo 222 ng/ml střední hodnoty C_{max} , tedy hodnoty 3 až 4 krát větší než C_{max} při léčení karcinomu prostaty.

Hlášení podezření na nežádoucí účinky

Hlášení podezření na nežádoucí účinky po registraci léčivého přípravku je důležité. Umožňuje to pokračovat ve sledování poměru přínosů a rizik léčivého přípravku. Žádáme zdravotnické pracovníky, aby hlásili podezření na nežádoucí účinky prostřednictvím národního systému hlášení nežádoucích účinků uvedeného v [Dodatku V](#).

4.9 Předávkování

Klinické zkušenosti s účinky akutního předávkování degarelixem nejsou k dispozici. V případě předávkování je třeba pacienta sledovat a, pokud to bude považováno za nutné, zahájit vhodnou podpurnou léčbu.

5. FARMAKOLOGICKÉ VLASTNOSTI

5.1 Farmakodynamické vlastnosti

Farmakoterapeutická skupina: hormonální léčiva používaná v onkologii, jiní antagonisté hormonů a příbuzné látky, ATC kód: L02BX02

Mechanismus účinku

Degarelix je selektivní antagonist gonadoliberinu (GnRH), který se kompetitivně a reverzibilně váže na hypofyzární receptory GnRH, a tím rychle redukuje uvolňování gonadotropinů, luteinizačního hormonu (LH) a folikulostimulačního hormonu (FSH), čímž snižuje sekreci testosteronu (T) ve varlatech. Je známo, že karcinom prostaty je citlivý na androgeny a reaguje na léčbu, která zdroj androgenů odstraňuje. Na rozdíl od agonistů GnRH nenavozují antagonisté GnRH po zahájení léčby náhlý vzestup LH s následným prudkým vzestupem hladin testosteronu prováženým stimulací nádoru a potenciálním vzplanutím symptomů.

Jedna dávka 240 mg degarelixu následovaná udržovací dávkou 80 mg měsíčně rychle vyvolá pokles hladin LH, FSH a poté i testosteronu. Podobně jako hladiny testosteronu klesají v séru i koncentrace dihydrotestosteronu (DHT).

Degarelix efektivně dosahuje a udržuje snížené koncentrace testosteronu bezpečně pod hladinou medikamentózní kastrace 0,5 ng/ml. Podávání měsíční udržovací dávky 80 mg vedlo u 97% pacientů k setrvale sníženým hladinám testosteronu po dobu nejméně jednoho roku. Během léčby degarelixem nebyly po reinjekci pozorovány žádné náhlé vzestupy hladin testosteronu. Střední hladiny testosteronu po jednorocní léčbě byly 0,087 ng/ml (v interkvartilním rozsahu 0,06-0,15) N=167.

Výsledky registrační studie fáze III:

Účinnost a bezpečnost degarelixu byly hodnoceny v otevřené, multicentrické, randomizované, aktivním komparátorem kontrolované studii s paralelními skupinami. Studie zkoumala účinnost a bezpečnost degarelixu podávaného ve dvou různých režimech při zahajovací dávce 240 mg (40 mg/ml), po níž každý měsíc následovaly subkutánně aplikované dávky 160 mg (40 mg/ml) nebo 80 mg (20 mg/ml) oproti měsíčním, nitrosvalovým dávkám 7,5 mg leuproreluinu u pacientů s rakovinou prostaty vyžadující léčbu metodou androgenní deprivace. Celkem 620 pacientů bylo randomizovaně rozděleno do tří terapeutických skupin; z tohoto počtu 504 (81%) mužů studii dokončilo. Ve skupině léčené degarelixem 240/80 mg přerušilo studii 41 (20%) pacientů ve srovnání s 32 (16%) pacienty ve skupině užívající leuprorelin.

Z těchto 610 léčených pacientů

- 31% mělo lokalizovanou rakovinu prostaty
- 29% mělo místně pokročilou rakovinu prostaty
- 20 % mělo metastatickou rakovinu prostaty
- 7% mělo neznámý stav metastatického postižení
- 13% už dříve prodělalo kurativně cílenou operaci nebo ozařování a mělo stoupající PSA

Základní demografické údaje byly u všech podobné. Střední věk byl 74 let (v rozmezí 47 až 98). Primárním cílem bylo doložit, že degarelix je během 12 měsíců léčby účinný se zřetelem na dosažení a udržení suprese tvorby testosteronu pod hladinou 0,5 ng/ml. Zvolena byla nejnižší účinná udržovací dávka 80 mg degarelixu.

Dosahování sérových hladin testosteronu (T) $\leq$ 0,5 ng/ml

FIRMAGON účinně a rychle potlačuje tvorbu testosteronu, viz Tab.2

Tab. 2: Procento pacientů dosahujících $T \leq 0,5$ ng/ml po zahájení léčby.

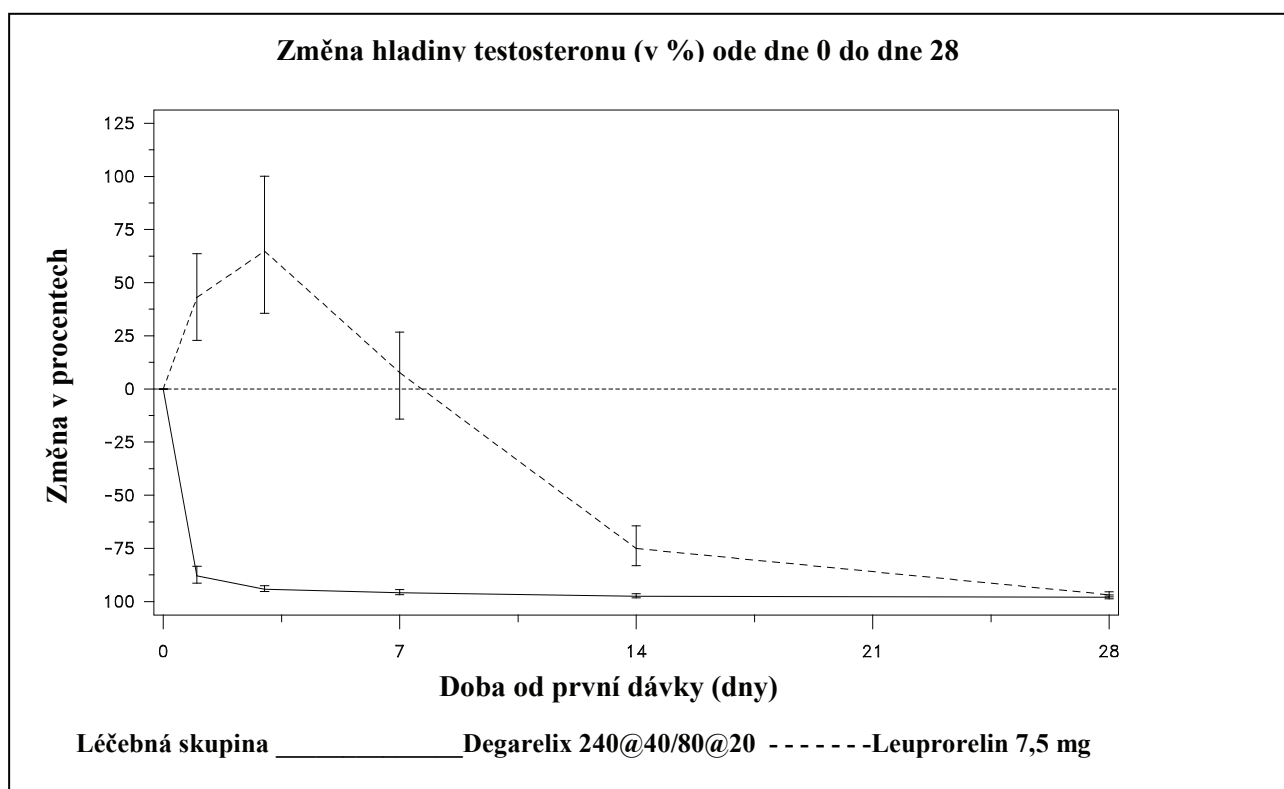
Doba	Degarelix 240/80 mg	Leuprorelin 7,5 mg
Den 1	52%	0%
Den 3	96%	0%
Den 7	99%	1%

Den 14	100%	18%
Den 28	100%	100%

Prevence náhlého vzestupu testosteronu

Náhlý vzestup byl definován jako stav, kdy hladina testosteronu přestoupila během prvních dvou týdnů výchozí hodnotu o $\geq 15\%$. U žádného z pacientů léčených degarelixem k náhlému vzestupu testosteronu nedošlo; v den 3 byl zaznamenán průměrný pokles testosteronu o 94%. U většiny pacientů užívajících leuprorelin k náhlému vzestupu hladiny testosteronu došlo; v den 3 byl zaznamenán průměrný vzestup hladiny testosteronu o 65%. Tento rozdíl byl statisticky významný ($p < 0,001$).

Obr.1: Změna hladiny testosteronu v jednotlivých léčebných skupinách (v%) během prvních 28 dnů (střední hodnota s interkvartilními rozsahy).

Primární end-point studie bylo potlačení hladiny testosteronu po jednorozční léčbě degarelixem nebo leuprorelinem. Klinický přínos pro degarelix ve srovnání s leuprorelinem plus antiandrogenem v počáteční fázi léčby nebyl zjištěn.

Reverzibilita testosteronu

Ve studii s pacienty, u nichž po lokální léčbě (zejména radikální prostatektomii a ozařování) došlo ke zvýšení antigenu PSA, byl po dobu sedmi měsíců podáván FIRMAGON; poté následovalo dalších sedm měsíců monitorování. Střední čas obnovení hladiny testosteronu ($> 0,5$ ng/ml, nad úroveň kastrace) po vysazení léčby byl 112 dnů (počítáno od začátku monitorovacího období, tj. od doby 28 dnů po poslední injekci). Střední čas pro dosažení hladiny $> 1,5$ ng/ml (nad dolní hranici normálního rozmezí) byl 168 dnů.

Dlouhodobý účinek

Za úspěšnou léčebnou odpověď bylo v klinickém hodnocení považováno dosažení medikamentózní kastrace ke dni 28 a její udržení až do dne 364, kdy ani jednou hladina testosteronu nepřestoupila hodnotu 0,5 ng/ml.

Tab. 3: Kumulativní pravděpodobnost udržení testosteronu $\leq 0,5$ ng/ml ode dne 28 do dne 364.

	Degarelix 240/80 mg N=207	Leuprorelin 7,5 mg N=201
Počet respondentů	202	194
Četnost odpovědí (intervaly spolehlivosti)*	97,2% (93,5; 98,8%)	96,4% (92,5; 98,2%)

* Odhad ve skupině podle Kaplan a Meiera

Dosažení redukované hodnoty prostatického specifického antigenu (PSA)

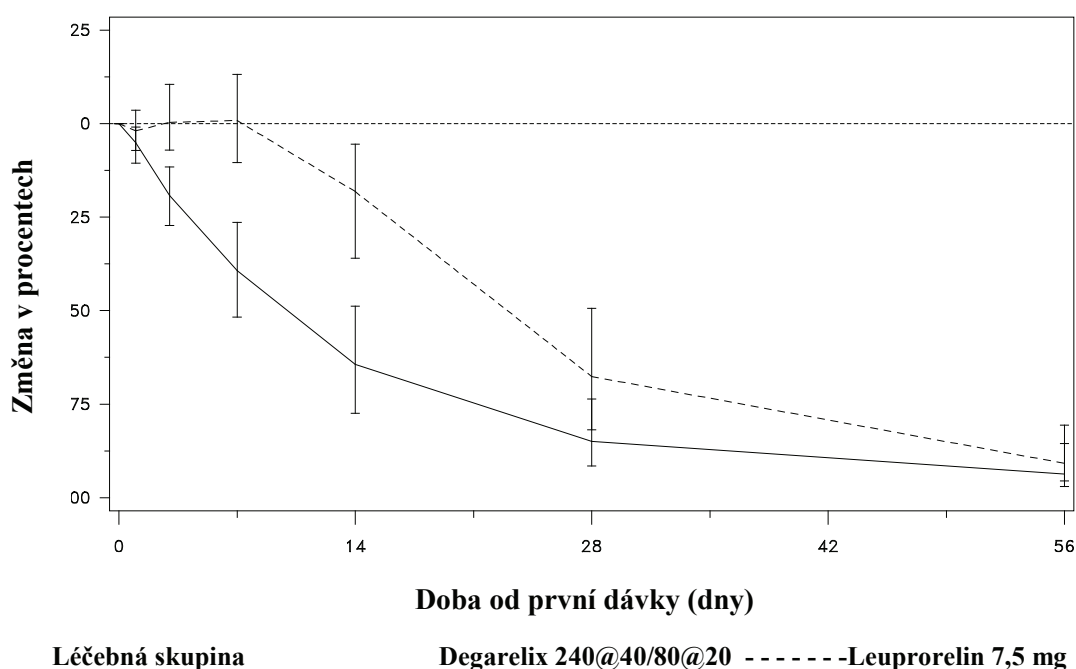
Velikost nádoru se neměřila přímo v rámci programu klinického hodnocení, nicméně nádor nepřímo vykazoval příznivou odezvu na léčbu, jak naznačuje po 12 měsících 95% redukce střední hodnoty PSA u degarelixu.

Výchozí hodnoty PSA (medián) ve studii činil:

- u skupiny léčené degarelixem 240/80 mg - 19,8 ng/ml (interkvartilní rozmezí : P25 9,4 ng/ml, P75 46,4 ng/ml)
- u skupiny léčené leuprorelinem 7,5 mg – 17,4 ng/ml (interkvartilní rozmezí: P25 8,4 ng/ml, P75 56,5 ng/ml)

Obr. 2: Změna PSA (v %) v jednotlivých léčebných skupinách v prvních 56 dnech terapie.

Změna PSA ode dne 0 do dne 56 (v%)

Tento rozdíl byl při předběžné analýze ke dni 14 a ke dni 28 statisticky významný ($p < 0,001$).

Hladiny prostatického specifického antigenu (PSA) byly po dvou týdnech léčby degarelixem sníženy o 64%, po jednom měsíci o 85%, po třech měsících o 95% a zůstaly potlačené (přibližně o 97%) po celou dobu jednoho roku léčby.

Pokud jde o snížení oproti výchozím hodnotám (v%) nebyly ode dne 56 do dne 364 zjištěny žádné významné rozdíly mezi degarelixem a komparátorem (srovnávací látkou).

Účinek na objem prostaty

Po třech měsících léčby degarelixem (v dávkovacím režimu 240/80 mg) bylo dosaženo 37% redukce objemu prostaty, měřené metodou TRUS (transrektální ultrazvukové snímkování), a to jak u pacientů vyžadujících

hormonální léčbu před ozařováním, tak u pacientů vybraných za kandidáty farmakologické kastrace. Zmenšení objemu prostaty bylo podobné hodnotám dosaženým při podávání goserelinu spolu s prevencí androgenního flare-up fenoménu pomocí antiandrogenů.

Vliv na QT/QTc intervaly

V rámci registrační studie porovnávací FIRMAGON s leuprorelinem byly periodicky pořizovány elektrokardiogramy. U obou terapií se ukázalo, že u zhruba 20% pacientů byly QT/QTc intervaly delší než 450 ms. Počítáno od výchozí hodnoty do konce klinického hodnocení, činila střední hodnota změny u přípravku FIRMAGON 12,0 ms, u leuprorelinu 16,7 ms.

Protilátky proti degarelixu

Po jednorocní léčbě přípravkem FIRMAGON byl u 10% pacientů pozorován rozvoj tvorby protilátek proti degarelixu a u 29 % pacientů léčených FIRMAGONEM po dobu až pěti a půl roku.. Nic však nenaznačuje, že tvorbou protilátek je nějak dotčena účinnost či bezpečnost léčby přípravkem FIRMAGON po pěti a půlleté léčbě.

Pediatrická populace

Evropská agentura pro léčivé přípravky rozhodla o zproštění povinnosti předložit výsledky studií s přípravkem FIRMAGON u všech podskupin pediatrické populace (viz bod 4.2 Pediatrická populace).

5.2 Farmakokinetické vlastnosti

Absorpce

Poté, co v pivotní studii CS21 bylo pacientům s rakovinou prostaty podkožně aplikováno 240 mg degarelixu při koncentraci 40 mg/ml, byla zjištěna hodnota $AUC_{0-28 \text{ dnů}}$ 635 (602-668) den*ng/ml, hodnota $C_{\max}$ 66,0 (61,0-71,0) ng/ml byla naměřena při $t_{\max}$ 40 (37-42) hodin. Střední minimální hodnoty byly přibližně 11-12 ng/ml po zahajovací dávce a 11-16 ng/ml po udržovací dávce 80 mg při koncentraci 20 mg/ml. $C_{\max}$ plasmatické hladiny degarelixu se dvoufázově snižuje tak, že střední terminální poločas ($t_{1/2}$) při udržovací dávce je 29 dnů. Dlouhý poločas u podkožní aplikace je důsledkem velmi pomalého uvolňování degarelixu z úložiště, které se vytvoří na místě vpichu /místech vpichů. Farmakokinetické chování léku je ovlivňováno jeho koncentrací v injekčním roztoku. V důsledku toho mají $C_{\max}$ a biologická dostupnost tendenci klesat s rostoucí koncentrací dávky za současného prodloužení poločasu. Z toho důvodu se nemá používat jiných než doporučených koncentrací.

Distribuce

Distribuční objem u zdravých starších mužů je přibližně 1 l/kg. Vazba na plasmatické proteiny je odhadem asi 90%.

Biotransformace

Při průchodu hepatobiliární soustavou podléhá degarelix obvyklé peptidové degradaci a vylučuje se převážně v podobě peptidových fragmentů stolicí. Po subkutánní aplikaci se ve vzorcích plasmatu neobjevily žádné významné metabolity. Jak vyplývá ze studií *in vitro*, degarelix netvoří substrát pro lidský CYP450 systém.

Eliminace

U zdravých mužů se zhruba 20-30% jednotlivé nitrožilně podané dávky vyloučí močí; z toho plyne, že 70-80% se vyloučí přes hepatobiliární soustavu. Bylo zjištěno, že clearance degarelixu podaného zdravým starším mužům v jednotlivých intravenózních dávkách (0,864-49,4μg/kg) je 35-50 ml/h/kg.

Zvláštní skupiny populace

Pacienti s postižením ledvinných funkcí

Nebyly uskutečněny žádné farmakokinetické studie u pacientů s renálním postižením. Pouze asi 20-30% aplikované dávky degarelixu se v nezměněné podobě vylučuje renální cestou. Z populačně farmakokinetického rozboru údajů z registrační studie fáze III. vyplývá, že pacienti s mírným až středně závažným postižením funkce ledvin mají clearance degarelixu sniženou o přibližně 23%; z toho důvodu se u pacientů s mírným až středně závažným postižením ledvin úprava dávkování nedoporučuje. Vzhledem k

tomu, že údajů o pacientech se závažnými poruchami renálních funkcí je málo, je u této skupiny pacientů na místě opatrnost.

Pacienti s postižením jaterních funkcí

Degarelix byl zkoumán v rámci farmakokinetické studie u pacientů s mírným až středně závažným postižením funkcí jater. Ve srovnání se zdravými osobami nebyly u pacientů s postižením jaterních funkcí pozorovány žádné známky zvýšené expozice. U pacientů s mírným nebo středně závažným postižením funkcí jater není nutno dávkování upravovat. Pacienti se závažným postižením jaterních funkcí nebyli předmětem zkoumání, a z toho důvodu je u této skupiny na místě opatrnost.

5.3 Předklinické údaje vztahující se k bezpečnosti

Jak ukázaly reprodukční pokusy na zvířatech, způsobuje degarelix neplodnost u samců. Ta je důsledkem farmakologického působení; tyto účinky jsou reverzibilní.

Studiemi reprodukční toxicity u samic se zjistilo, že degarelix působí tak, jak se při jeho farmakologických vlastnostech dalo očekávat. Vyvolával dávkově závislé prodloužení doby před pářením a zabřeznutím, snížení počtu žlutých tělísek *corpora lutea*, zvýšení počtu před- a po-implantačních ztrát, potratů, časné smrti zárodků/plodů, předčasných porodů a změn v trvání porodu.

Předklinické studie farmakologické bezpečnosti, toxicity po opakovaném podávání, genotoxicity a kancerogenního potenciálu neodhalily žádná zvláštní rizika pro lidi. Jak *in vitro* tak i *in vivo* studie neprokázaly známky prodloužení QT.

Studie akutní, subakutní a chronické toxicity provedené na potkanech a opicích nezjistily po podkožní aplikaci degarelixu žádnou toxicitu pro cílové orgány. V souvislosti s tímto lékem bylo u zvířat pozorováno místní podráždění tam, kde degarelix byl do podkoží aplikován ve velkých dávkách.

6. FARMACEUTICKÉ ÚDAJE

6.1 Seznam pomocných látek

Prášek

Mannitol (E421)

Rozpouštědlo

Voda na injekci

6.2 Inkompatibility

Studie kompatibility nejsou k dispozici, a proto tento léčivý přípravek nesmí být mísen s žádnými dalšími léčivými přípravky.

6.3 Doba použitelnosti

3 roky.

Po naředění

Chemická a fyzikální stabilita přípravku po naředění byla prokázána pro dobu 2 hodin při 25°C. Z mikrobiologického hlediska je přípravek určen k okamžitému použití, pokud způsob rozředění nevylučuje riziko mikrobiální kontaminace. Není-li přípravek použit okamžitě, nese odpovědnost za dobu a podmínky uchování přípravku po naředění sám uživatel.

6.4 Zvláštní opatření pro uchovávání

Tento přípravek nevyžaduje zvláštní podmínky uchovávání.

Podmínky uchovávání rekonstituovaného léčivého přípravku viz bod 6.3.

6.5 Druh obalu a velikost balení

Injekční lahvička ze skla (typ I) s bromobutylovou pryžovou zátkou a hliníkovým flip-off uzávěrem obsahující 80 mg prášku pro přípravu injekčního roztoku

Předplněná injekční stříkačka ze skla (typ I) s elastomerovým pístovým uzávěrem s víčkem a ryskou označující 4 ml obsahující 4,2 ml rozpouštědla

Táhlo pístu

Adaptér pro injekční lahvičky

Injekční jehla (25G 0,5 x 25 mm)

Velikost balení

FIRMAGON se dodává ve 2 velikostech balení:

Balení s 1 tvarovanou plastovou vložkou obsahuje: 1 injekční lahvičku s práškem, 1 předplněnou stříkačku s rozpouštědlem, 1 táhlo pístu, 1 adaptér pro injekční lahvičku a 1 jehlu.

Balení s 3 tvarovanými plastovými vložkami obsahuje: 3 injekční lahvičky s práškem, 3 předplněné stříkačky s rozpouštědlem, 3 táhla pístu, 3 adaptéry pro injekční lahvičky a 3 jehly.

Na trhu nemusí být všechny velikosti balení.

6.6 Zvláštní opatření pro likvidaci přípravku a pro zacházení s ním

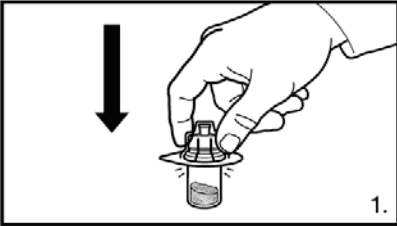
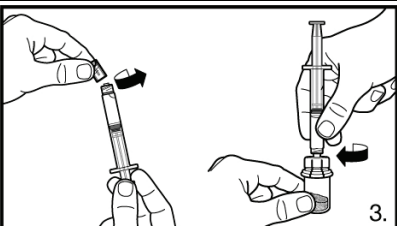
Návodem pro rozředění je třeba se pečlivě řídit.

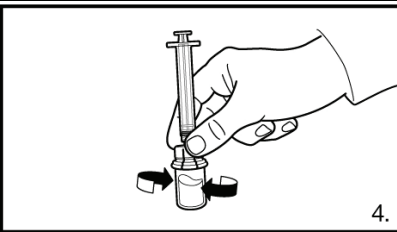
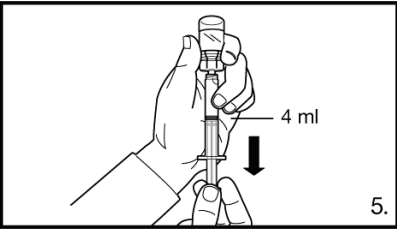
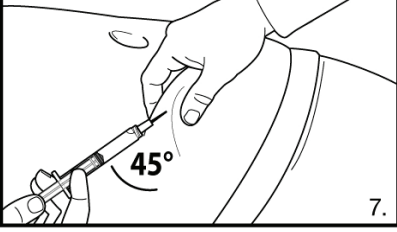
Podávat lék v jiných koncentracích se nedoporučuje, protože tvorbu depotního gelu ovlivňuje právě koncentrace. Rozředěný roztok musí být čirá tekutina bez nerozpuštěného prášku.

POZNÁMKA:

- **INJEKČNÍMI LAHVIČKAMI SE NESMÍ TŘEPAT**

Balení obsahuje jednu injekční lahvičku prášku a jednu předplněnou stříkačku rozpouštědla, které je nutno připravit pro podkožní injekci.

	<p>1. Odstraňte uzávěr z balení adaptéru injekční lahvičky. Adaptér na injekční lahvičky s práškem nasadíte stlačením adaptéru, dokud špička neprojde gumovým uzávěrem a adaptér nezapadne na místo.</p>
<p>2. Připravte předplněnou stříkačku nasazením zapaštěného pístu.</p>	
	<p>3. Odstraňte víčko z předplněné stříkačky. Našroubujte injekční lahvičku na adaptér injekční lahvičky s rozpouštědlem. Rozpouštědlo přemístěte do injekční lahvičky s práškem.</p>

	<p>4. S lahvičkou, stále připevněnou na adaptér opatrně kružte, dokud tekutina není čirá a bez nerozpuštěného prášku nebo částic. Pokud prášek přilne ke sklu nad hladinou, lze lahvičku mírně naklonit. Netřepejte, aby se roztok nezpěnil.</p> <p>Kroužek vzduchových bublin na hladině tekutiny nevadí. Rozředění injekčního roztoku může v některých případech trvat několi minut, ale v některých případech může trvat až 15 minut,</p>
	<p>5. Obráťte injekční lahvičku dnem vzhůru a natáhněte k rysce na předplněné stříkačce.</p> <p>Vždy se ujistěte, že odebíráte přesné množství bez vzduchových bublin.</p>
<p>6. Oddělte stříkačku od adaptéru lahvičky a na stříkačku nasad'te jehlu pro aplikaci hluboké podkožní injekce. Opatrně vytlačte vzduchové bublinky.</p>	
	<p>7. Pokračujte hlubokou podkožní injekcí. Uchopte kůži na břicho, povytáhněte podkožní tkáň a zasun'te jehlu hluboko pod úhlem alespoň 45 stupňů. Bezprostředně po rekonstituci pomalu injikujte 4,0 ml přípravku FIRMAGON 80 mg.</p>
<p>8. Injekce se nemá aplikovat do míst, která jsou vystavena tlaku např. kolem pasu, opasku nebo blízko žeber. Neinjikujte roztok přímo do žíly. Opatrně povytáhněte píst stříkačky a ujistěte se, že se nenasála krev. Objeví-li se ve stříkačce krev, je přípravek dále nepoužitelný. Přeruš'te proceduru a stříkačku i s jehlou zlikvidujte (rekonstituuje pro pacienta novou dávku).</p>	

Žádné zvlášt'ní požadavky pro likvidaci.

7. DRŽITEL ROZHODNUTÍ O REGISTRACI

Ferring Pharmaceuticals A/S
 Kay Fiskers Plads 11
 DK-2300 Copenhagen S
 Dánsko
 Tel: +45 88 33 88 34

8. REGISTRACNÍ ČÍSLO(A)

EU/1/08/504/001
 EU/1/08/504/003

9. DATUM PRVNÍ REGISTRACE/PRODLOUŽENÍ REGISTRACE

Datum první registrace:17/02/2009

Datum posledního prodloužení registrace: 19/09/2013

10. DATUM REVIZE TEXTU

{dd/mm/yyyy}

Podrobné informace o tomto přípravku jsou uveřejněny na webových stránkách Evropské lékové agentury <http://www.ema.europa.eu/>.

1. NÁZEV PŘÍPRAVKU

FIRMAGON 120 mg prášek a rozpouštědlo pro injekční roztok

2. KVALITATIVNÍ A KVANTITATIVNÍ SLOŽENÍ

Jedna lahvička obsahuje degarelixum 120 mg (ve formě degarelixu acetátu). Po rozředění obsahuje jeden ml roztoku degarelixum 40 mg.

Úplný seznam pomocných látek viz bod 6.1.

3. LÉKOVÁ FORMA

Prášek a rozpouštědlo pro injekční roztok

Prášek: bílý až bělavý prášek

Rozpouštědlo: čirý, bezbarvý roztok

4. KLINICKÉ ÚDAJE

4.1 Terapeutické indikace

FIRMAGON je antagonist gonadoliberinu (GnRH) indikovaný k léčbě dospělých mužů s pokročilým hormonálně závislým nádorovým onemocněním prostaty.

4.2 Dávkování a způsob podání

Dávkování

Úvodní dávka	Udržovací dávka – podávaná jednou měsíčně
240 mg aplikovaných ve dvou po sobě jdoucích subkutánních injekcích po 120 mg	80 mg aplikovaných v jedné subkutánní injekci

První udržovací dávku je třeba podat jeden měsíc po úvodní dávce.

Terapeutické účinky degarelixu je nutno monitorovat podle klinických parametrů a podle sérových hladin prostatického specifického antigenu (PSA). Jak vyplývá z klinických studií, dochází k poklesu hladin testosteronu (T) bezprostředně po podání úvodní dávky; přitom 96% pacientů má sérové hladiny testosteronu odpovídající medikamentózní kastraci ($T \leq 0,5$ ng/ml) už po třech dnech a 100% pacientů po uplynutí jednoho měsíce. Dlouhodobá léčba formou udržovacích dávek v celkovém trvání až jeden rok ukazuje, že hladiny testosteronu zůstávají setrvale potlačeny u 97% mužů ($T \leq 0,5$ ng/ml).

V případě nedostatečné klinické odovědi je nutno se ujistit, že hladiny sérového testosteronu zůstávají dostatečně nízké.

Vzhledem k tomu, že degarelix nevede k prudkému vzestupu hladin testosteronu, není na začátku léčby ani nutné podávat navíc antiandrogen jako ochranu proti jeho náhlému zvýšení.

Zvláštní skupiny populace

Starší pacienti, osoby s poškozením jater nebo ledvin:

Starším osobám či pacientům s mírně nebo středně poškozenou funkcí jater nebo ledvin není nutno dávkování upravovat (viz bod 5.2). Pacienti se závažným poškozením jater či ledvin nebyli předmětem zkoumání, a proto je na místě opatrnost (viz bod 4.4).

Pediatrická populace

Neexistuje žádné relevantní použití přípravku FIRMAGON u dětí a dospívajících při léčbě dospělých mužů s pokročilým hormonálně závislým nádorovým onemocněním prostaty.

Způsob podání

FIRMAGON je nutno před podáním rozředit. Pokyny pro rozředění a aplikaci přípravku jsou uvedeny v bodě 6.6.

FIRMAGON se aplikuje POUZE subkutánně, nesmí se podávat intravenózně.

Nedoporučuje se podávat ho intramuskulárně, protože tento způsob aplikace není vyzkoušen.

FIRMAGON se aplikuje formou subkutánní injekce v oblasti břicha. Místa vpichu je třeba periodicky střídat. Pro aplikaci léku je nutno vybírat taková místa na těle pacienta, která nejsou vystavena tlaku, např. nepříliš blízko pasu, opasku a také nikoli v blízkosti žeber.

4.3 Kontraindikace

Hypersenzitivita na léčivou látku nebo na kteroukoli pomocnou látku uvedenou v bodě 6.

4.4 Zvláštní upozornění a opatření pro použití

Účinky na interval QT/QTc

Dlouhodobá léčba formou androgenní deprivace může vyvolat prodloužení intervalu QT. V registrační studii, která srovnávala FIRMAGON s leuprorelinem bylo pravidelně (měsíčně) měřeno elektrokardiogramem (EKG); obě terapie ukázaly QT/QTc intervaly překračující 450 ms u přibližně 20% pacientů a 500 ms u 1% pacientů léčených degarelixem a 2% pacientů léčených leuprorelinem (viz bod 5.1). FIRMAGON nebyl zkoumán u pacientů, kteří mají v anamnéze prodloužení intervalu QT na více než 450 ms nebo torsades de pointes, které mají rizikové faktory pro torsades de pointes, a u pacientů, kteří současně užívají léky, jež by mohly QT prodlužovat. Proto u těchto pacientů se musí důkladně zhodnotit poměr přínos/riziko pro FIRMAGON (viz body 4.5 a 4.8).

Z detailní studie intervalu QT vyplynulo, že degarelix nemá žádný skutečný účinek na interval QT/QTc (viz bod 4.8).

Poruchy funkce jater

Pacienti se známou poruchou funkcí jater nebo s podezřením na ni nebyli zařazováni do dlouhodobých klinických studií s degarelixem. Byly sice pozorovány menší, přechodné vzestupy hodnot ALT a AST, ty však nebyly doprovázeny vzestupem hodnot bilirubinu ani klinickými příznaky. V průběhu léčby se doporučuje sledovat jaterní funkce u pacientů se zjištěnou jaterní poruchou nebo podezřením na ni. Farmakokinetika degarelixu byla zkoumána po jednodávkovém intravenosním podání u osob s mírným až středně závažným postižením jater (viz bod 5.2).

Poruchy funkce ledvin

Degarelix nebyl testován u pacientů se závažným poškozením ledvin a proto je třeba dbát zvýšené opatrnosti u této skupiny pacientů.

Hypersenzitivita

Degarelix nebyl zkoumán u pacientů s anamnézou těžkého neléčeného astmatu, anafylaktických reakcí nebo závažné kopřivky či angioedému.

Změny v hustotě kostní hmoty

V lékařské literatuře se uvádějí případy snížené hustoty kostní hmoty u mužů, kteří prodělali orchiektomii nebo se léčili některým z agonistů hormonu GnRH. Dá se předpokládat, že dlouhodobá suprese testosteronu u mužů ovlivňuje hustotu kostní hmoty. Při léčbě degarelixem nebyla hustota kostní hmoty měřena.

Glukózová tolerance

Snížená glukózová tolerance byla pozorována u mužů, kteří podstoupili orchiektomii nebo byli léčeni některým z agonistů GnRH. Vzhledem k tomu, že v takových případech může dojít k rozvoji nebo zhoršení cukrovky, mohou diabetici léčení metodou androgenní deprivace vyžadovat častější kontroly hladin cukru v krvi. Vliv degarelixu na hladinu insulinu a glukosy nebyl zkoumán.

Kardiovaskulární onemocnění

Kardiovaskulární onemocnění, jako jsou cévní mozkové příhody a infarkt myokardu byly hlášeny v lékařské literatuře u pacienta s léčbou androgenní deprivace. Z tohoto důvodu je třeba vzít v úvahu všechny rizikové faktory kardiovaskulárního onemocnění.

4.5 Interakce s jinými léčivými přípravky a jiné formy interakce

Žádné studie interakcí nebyly provedeny.

Vzhledem k tomu, že léčba metodou androgenní deprivace může prodlužovat interval QTc, je třeba důkladně zvažovat podávání degarelixu současně s léčivými přípravky, o nichž je známo, že tento interval prodlužují, nebo s léčivými přípravky schopnými vyvolat torsades de pointes, jako jsou antiarytmika třídy IA (např. chinidin a disopyramid) nebo třídy III (např. amiodaron, sotalol, dofetilid, ibutilid), metadon, moxifloxacin, antipsychotika atd. (viz bod 4.4).

Degarelix není substrátem pro lidský systém CYP450 a neprokázalo se, že by *in vitro* ve větší míře indukoval nebo tlumil CYP1A2, CYP2C8, CYP2C9, CYP2C19, CYP2D6, CYP2E1 či CYP3A4/5. Proto není pravděpodobné, že by vzhledem k těmto isoenzymům docházelo v metabolismu ke klinicky významným farmakokinetickým lékovým interakcím.

4.6 Fertilita, těhotenství a kojení

Těhotenství a kojení

Pro podávání přípravku FIRMAGON ženám nejsou žádné odpovídající indikace.

Fertilita

FIRMAGON může inhibovat fertilitu u mužů, pokud je potlačena tvorba testosteronu.

4.7 Účinky na schopnost řídit a obsluhovat stroje

FIRMAGON nemá žádný nebo má zanedbatelný vliv na schopnost řídit nebo obsluhovat stroje. Nicméně únava a závratě jsou běžné nežádoucí účinky, které mohou ovlivnit schopnost řídit a obsluhovat stroje.

4.8 Nežádoucí účinky

Shrnutí bezpečnostního profilu

Nežádoucí účinky nejčastěji pozorované při léčbě degarelixem v registrační studii fáze III (N= 409) byly důsledkem očekávaného fyziologického působení suprese testosteronu; patřily mezi ně např. návaly horka a přibývání na váze (u 25% resp. 7% pacientů léčených po dobu jednoho roku) nebo nežádoucí reakce v místě vpichu. Až několik hodin po podání léku byly hlášeny případy přechodné třesavky (u 3% pacientů), horečky (u 2% pacientů) nebo chřipku připomínajících onemocnění (u 1% pacientů).

Nežádoucí reakce v místě vpichu, převážně v podobě bolesti nebo zarudnutí, se vyskytovaly u 28%, resp. 17% pacientů; méně časté byly případy otoku (6%), indurace (4%) a zduření uzlin (3%). K těmto příhodám docházelo především po podání úvodní dávky, zatímco při udržovací terapii s dávkou 80 mg byla incidence na každých 100 injekcí: 3 případy bolesti a <1 případ erytému, otoku, zduření uzlin a indurace. Hlášené příhody byly vesměs přechodného rázu, malé nebo střední intenzity, a vyžadovaly jen málokdy přerušeni léčby (<1%). Velmi vzácně byly hlášeny závažné reakce v místě vpichu, jako je infekce v místě vpichu, absces v místě vpichu nebo nekrózy v místě vpichu, které by mohly vyžadovat chirurgický zákrok /drenáž.

Tabulkový přehled nežádoucích účinků

Nežádoucí účinky jsou podle četnosti klasifikovány takto: velmi časté ($\geq 1/10$); časté ($\geq 1/100$ až $< 1/10$); méně časté ($\geq 1/1000$ až $< 1/100$), vzácné ($\geq 1/10000$ až $< 1/1000$) a velmi vzácné ($< 1/10000$).

Uvnitř každé skupiny četnosti jsou nežádoucí účinky uváděny v pořadí klesající závažnosti.

Tab. 1: Četnost nežádoucích účinků léčivého přípravku hlášených u 1259 pacientů léčených po dobu celkem 1781 pacient/roků (studie fáze II a III) a z postmarketingových hlášení

MedDRA systémová orgánová třída (SOC)	Velmi časté	Časté	Méně časté	Vzácné
Poruchy krve a lymfatického systému		Anémie*		Febrilní neutropenie
Poruchy imunitního systému			Hypersenzitivita	Anafylaktické reakce
Poruchy metabolismu a výživy		Přibývání na váze*	Hyperglykemie/diabetes mellitus, zvýšený cholesterol, úbytek na váze, snížená chuť k jídlu, změny hladin vápníku v krvi	
Psychiatrické poruchy		Nespavost	Deprese, pokles libida*	
Poruchy nervového systému		Závratě, bolesti hlavy	Mentální porucha, hypestézie	
Poruchy oka			Rozmazané vidění	
Srdeční poruchy			Srdeční arytmie (včetně fibrilace síní), palpitace, prodloužení QT* (viz body 4.4 a 4.5)	
Cévní poruchy	Návaly horka*		Hypertenze, vazovagální reakce (včetně hypotenze)	Infarkt myokardu, srdeční selhání
Respirační, hrudní a mediastinální poruchy			Dušnost	
Gastrointestinální poruchy		Průjem, nevolnost	Zácpa, zvracení, bolesti břicha, břišní potíže, sucho v ústech	
Poruchy jater a žlučových cest		Zvýšené jaterní transaminázy	Zvýšený bilirubin, zvýšená alkalická fosfatáza	
Poruchy kůže a podkožní tkáň		Hyperhidróza (včetně nočního pocení)*, vyrážka	Kopřivka, kožní uzliny, alopecie, svědění, erytém	
Poruchy svalové a kosterní soustavy a pojivové tkáň		Muskuloskeletální bolesti a potíže	Osteoporóza/osteopenie, bolesti kloubů, svalová ochablost, svalové křeče, otoky/ztuhlost kloubů	
Poruchy ledvin a močových cest			Polakisurie, naléhavé močení, dysurie, nokturie, renální dysfunkce, inkontinence	

Poruchy reprodukčního systému a prsu		Gynekomastie*, testikulární atrofie*, erektilní dysfunkce*	Bolesti varlat, bolesti v prsu, bolesti v pánvi, podráždění genitálu, ejakulační selhání	
Celkové poruchy a reakce v místě aplikace	Nežádoucí reakce v místě vpichu injekce	Třesavka, pyrexie, únava*, chřipku připomínající onemocnění	Nevolnost, periferní edém	

*Známy fyziologický následek snížené hladiny testosteronu

Popis vybraných nežádoucích účinků

Změny laboratorních ukazatelů

Změny laboratorních hodnot zjištěné při jednoleté léčbě v rámci konfirmační studie fáze III (N= 409) se pohybovaly ve stejných mezích u degarelixu i u agonisty GnRH(leuproreluinu) použitého pro srovnání. U 2 – 6 % pacientů, kteří vykazovali před léčbou normální hodnoty, byly po léčbě oběma léky zjištěny výrazně abnormální (>3násobek horní meze normy) hodnoty jaterních transamináz (ALT, AST a GMT). Výrazný pokles hematologických hodnot - hematokritu ($\leq 0,37$) a hemoglobinu ($\leq 115\text{g/l}$) byl nalezen u 40%, resp. 13 – 15% pacientů, s normálními hodnotami naměřenými před léčbou, po léčbě oběma léky. Není známo, do jaké míry byl tento pokles hematologických ukazatelů způsoben přítomností rakoviny prostaty a do jaké míry byl důsledkem terapie formou androgenní deprivace. U pacientů léčených degarelixem a leuprorelinem, kteří vykazovali před léčbou normální hodnoty, byly zjištěny výrazně abnormální hodnoty draslíku ($\geq 5,8\text{ mmol/l}$) u 6% léčených degarelixem a u 3% léčených leuprorelinem, kreatininu ($\geq 177\text{ }\mu\text{mol/l}$) u 2% léčených degarelixem a u 2% léčených leuprorelinem a močovinnového dusíku v krvi ($\geq 10,7\text{ mmol/l}$) u 15% léčených degarelixem a u 14% léčených leuprorelinem.

Změny v EKG měřeních

Změny v EKG měřeních pozorované během jednorocní léčby v rámci konfirmační studie fáze III (N= 409) byly ve stejném rozsahu pro degarelix a agonistu GnRH (leuprorelin) použitého pro srovnání. Tři (<1%) z 409 pacientů léčených degarelixem a čtyři (2%) z 201 pacientů léčených leuprorelinem 7,5 mg mělo QTcF ≥ 500 ms. Od zahájení studie až do jejího ukončení byla střední změna QTcF pro degarelix 12,0 ms a pro leuprorelin 16,7 ms.

Nedostatek skutečného účinku degarelixu na repolarizaci myokardu (QTcF), srdeční frekvenci, AV vedení, depolarizaci myokardu, či na morfologii vlny T nebo V potvrdila důkladná studie QT u zdravých probandů (n = 80) po i.v. infuzi degarelixu v trvání 60 minut, kdy bylo dosaženo 222 ng/ml střední hodnoty C_{max} , tedy hodnoty 3 až 4 krát větší než C_{max} při léčení karcinomu prostaty.

Hlášení podezření na nežádoucí účinky

Hlášení podezření na nežádoucí účinky po registraci léčivého přípravku je důležité. Umožňuje to pokračovat ve sledování poměru přínosů a rizik léčivého přípravku. Žádáme zdravotnické pracovníky, aby hlásili podezření na nežádoucí účinky prostřednictvím **národního systému hlášení nežádoucích účinků uvedeného v [Dodatku V](#)**

4.9 Předávkování

Klinické zkušenosti s účinky akutního předávkování degarelixem nejsou k dispozici. V případě předávkování je třeba pacienta sledovat a, pokud to bude považováno za nutné, zahájit vhodnou podpurnou léčbu.

5. FARMAKOLOGICKÉ VLASTNOSTI

5.1 Farmakodynamické vlastnosti

Farmakoterapeutická skupina: hormonální léčiva používaná v onkologii, jiní antagonisté hormonů a příbuzné látky, ATC kód: L02BX02

Mechanismus účinku

Degarelix je selektivní antagonist gonadoliberinu (GnRH), který se kompetitivně a reverzibilně váže na hypofyzární receptory GnRH, a tím rychle redukuje uvolňování gonadotropinů, luteinizačního hormonu (LH) a folikulostimulačního hormonu (FSH), čímž snižuje sekreci testosteronu (T) ve varlatech. Je známo, že karcinom prostaty je citlivý na androgeny a reaguje na léčbu, která zdroj androgenů odstraňuje. Na rozdíl od agonistů GnRH nenavozují antagonisté GnRH po zahájení léčby náhlý vzestup LH s následným prudkým vzestupem hladin testosteronu provázeným stimulací nádoru a potenciálním vzplanutím symptomů.

Jedna dávka 240 mg degarelixu následovaná udržovací dávkou 80 mg měsíčně rychle vyvolá pokles hladin LH, FSH a poté i testosteronu. Podobně jako hladiny testosteronu klesají v séru i koncentrace dihydrotestosteronu (DHT).

Degarelix efektivně dosahuje a udržuje snížené koncentrace testosteronu bezpečně pod hladinou medikamentozní kastrace 0,5ng/ml. Podávání měsíční udržovací dávky 80 mg vedlo u 97% pacientů k setrvale sníženým hladinám testosteronu po dobu nejméně jednoho roku. Během léčby degarelixem nebyly po reinjekci pozorovány žádné náhlé vzestupy hladin testosteronu.

Střední hladiny testosteronu po jednorocí léčbě byly 0,087 ng/ml (v interkvartilním rozsahu 0,06-0,15) N=167.

Výsledky registrační studie fáze III:

Účinnost a bezpečnost degarelixu byly hodnoceny v otevřené, multicentrické, randomizované, aktivním komparátorem kontrolované studii s paralelními skupinami. Studie zkoumala účinnost a bezpečnost degarelixu podávaného ve dvou různých režimech při zahajovací dávce 240 mg (40 mg/ml), po níž každý měsíc následovaly subkutánně aplikované dávky 160 mg (40 mg/ml) nebo 80 mg (20 mg/ml) oproti měsíčním, nitrosvalovým dávám 7,5 mg leuprorelinu u pacientů s rakovinou prostaty vyžadující léčbu metodou androgenní deprivace. Celkem 620 pacientů bylo randomizovaně rozděleno do tří terapeutických skupin; z tohoto počtu 504 (81%) mužů studii dokončilo. Ve skupině léčené degarelixem 240/80 mg přerušilo studii 41 (20%) pacientů ve srovnání s 32 (16%) pacienty ve skupině užívající leuprorelin.

Z těchto 610 léčených pacientů

- 31% mělo lokalizovanou rakovinu prostaty
- 29% mělo místně pokročilou rakovinu prostaty
- 20 % mělo metastatickou rakovinu prostaty
- 7% mělo neznámý stav metastatického postižení
- 13% už dříve prodělalo kurativně cílenou operaci nebo ozařování a mělo stoupající PSA

Základní demografické údaje byly u všech podobné. Střední věk byl 74 let (v rozmezí 47 až 98). Primárním cílem bylo doložit, že degarelix je během 12 měsíců léčby účinný se zřetelem na dosažení a udržení suprese tvorby testosteronu pod hladinou 0,5 ng/ml. Zvolena byla nejnižší účinná udržovací dávka 80 mg degarelixu.

Dosahování sérových hladin testosteronu (T) < 0,5 ng/ml

FIRMAGON účinně a rychle potlačuje tvorbu testosteronu, viz Tab.2

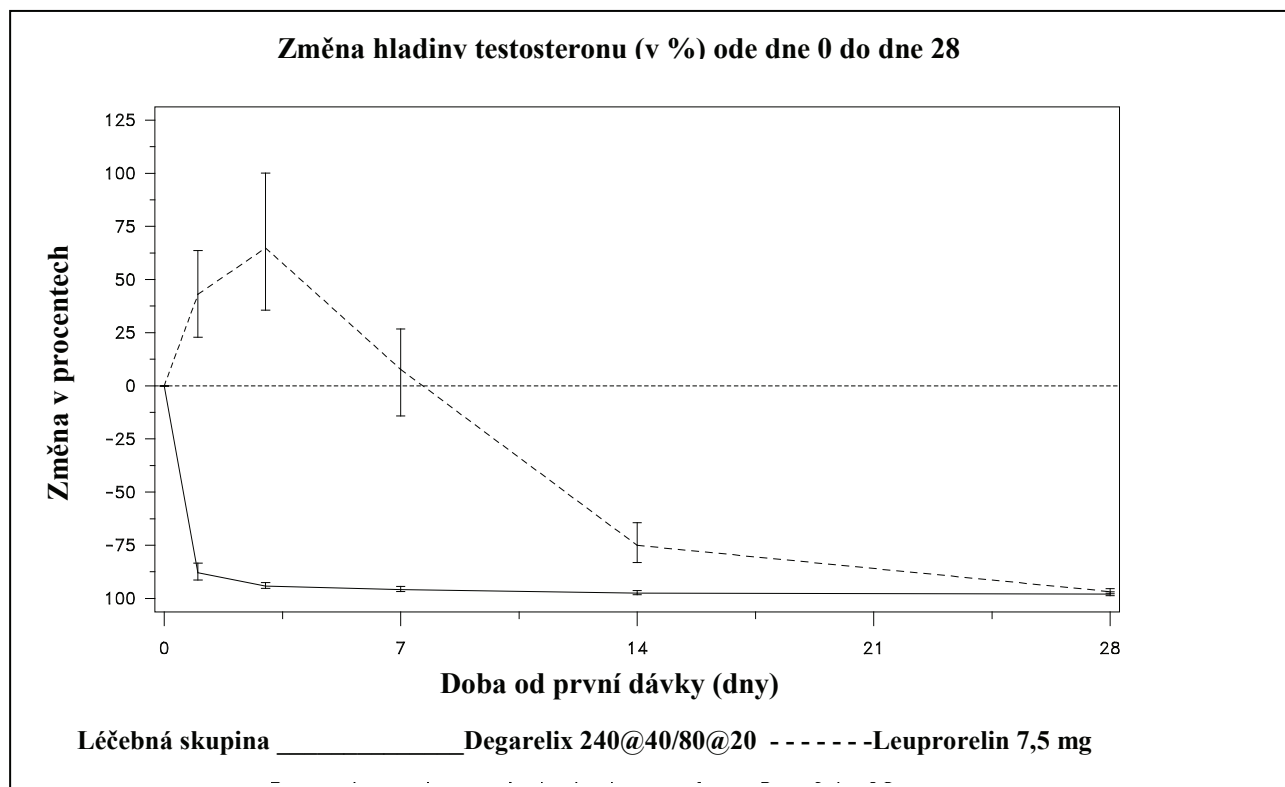
Tab. 2: Procento pacientů dosahujících T<0,5 ng/ml po zahájení léčby.

Doba	Degarelix 240/80 mg	Leuprorelin 7,5 mg
Den 1	52%	0%
Den 3	96%	0%
Den 7	99%	1%
Den 14	100%	18%
Den 28	100%	100%

Prevence náhlého vzestupu testosteronu

Náhly vzestup byl definován jako stav, kdy hladina testosteronu přestoupila během prvních dvou týdnů výchozí hodnotu o $\geq 15\%$. U žádného z pacientů léčených degarelixem k náhlému vzestupu testosteronu nedošlo; v den 3 byl zaznamenán průměrný pokles testosteronu o 94%. U většiny pacientů užívajících leuprorelin k náhlému vzestupu hladiny testosteronu došlo; v den 3 byl zaznamenán průměrný vzestup hladiny testosteronu o 65%. Tento rozdíl byl statisticky významný ($p < 0,001$).

Obr.1: Změna hladiny testosteronu v jednotlivých léčebných skupinách (v%) během prvních 28 dnů (střední hodnota s interkvartilními rozsahy).

Primární end-point studie bylo potlačení hladiny testosteronu po jednoroční léčbě degarelixem nebo leuprorelinem. Klinický přínos pro degarelix ve srovnání s leuprorelinem plus antiandrogenem v počáteční fázi léčby nebyl zjištěn.

Reverzibilita testosteronu

Ve studii s pacienty, u nichž po lokální léčbě (zejména radikální prostatektomii a ozařování) došlo ke zvýšení antigenu PSA, byl po dobu sedmi měsíců podáván FIRMAGON; poté následovalo dalších sedm měsíců monitorování. Střední čas obnovení hladiny testosteronu ($>0,5$ ng/ml, nad úroveň kastrace) po vysazení léčby byl 112 dnů (počítáno od začátku monitorovacího období, tj. od doby 28 dnů po poslední injekci). Střední čas pro dosažení hladiny $>1,5$ ng/ml (nad dolní hranici normálního rozmezí) byl 168 dnů.

Dlouhodobý účinek

Za úspěšnou léčebnou odpověď bylo v klinickém hodnocení považováno dosažení medikamentózní kastrace ke dni 28 a její udržení až do dne 364, kdy ani jednou hladina testosteronu nepřestoupila hodnotu 0,5 ng/ml.

Tab. 3: Kumulativní pravděpodobnost udržení testosteronu $\leq 0,5$ ng/ml ode dne 28 do dne 364.

	Degarelix 240/80 mg N=207	Leuprorelin 7,5 mg N=201
Počet respondentů	202	194

Četnost odpovědí (intervaly spolehlivosti)*	97,2% (93,5; 98,8%)	96,4% (92,5; 98,2%)
--	------------------------	------------------------

* Odhad ve skupině podle Kaplanova a Meiera

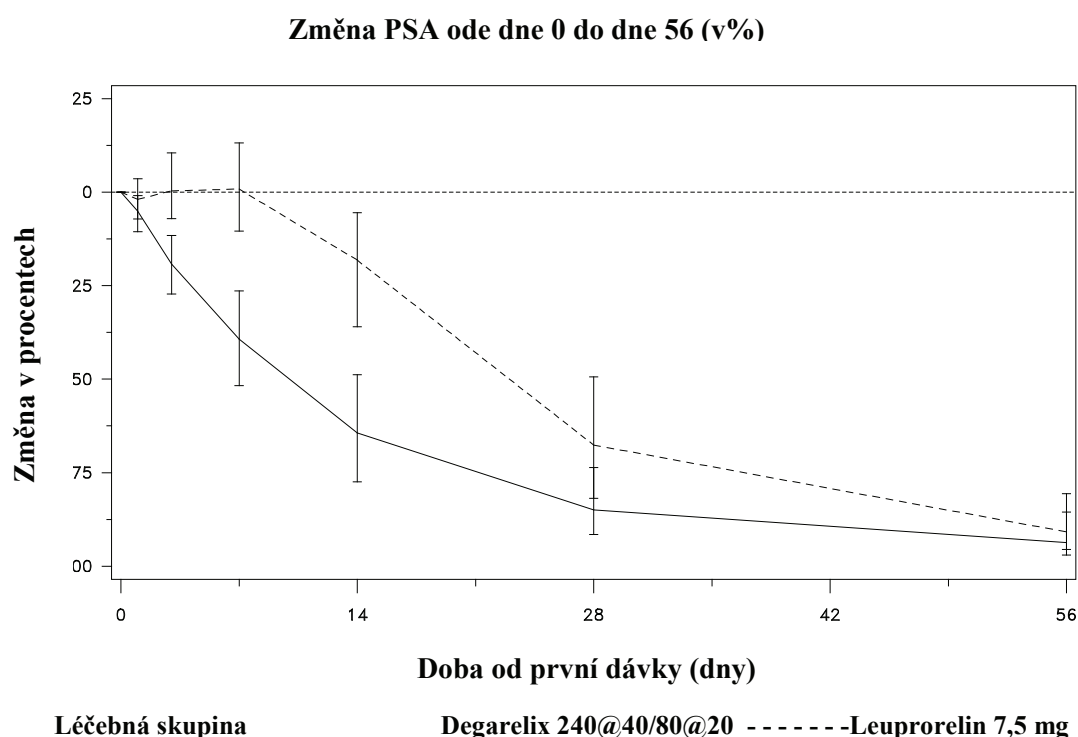
Dosažení redukované hodnoty prostatického specifického antigenu (PSA)

Velikost nádoru se neměřila přímo v rámci programu klinického hodnocení, nicméně nádor nepřímo vykazoval příznivou odezvu na léčbu, jak naznačuje po 12 měsících 95% redukce střední hodnoty PSA u degarelixu.

Výchozí hodnoty PSA (medián) ve studii činil:

- u skupiny léčené degarelixem 240/80 mg - 19,8 ng/ml (interkvartilní rozmezí : P25 9,4 ng/ml, P75 46,4 ng/ml)
- u skupiny léčené leuprorelinem 7,5 mg – 17,4 ng/ml (interkvartilní rozmezí: P25 8,4 ng/ml, P75 56,5 ng/ml)

Obr. 2: Změna PSA (v %) v jednotlivých léčebných skupinách v prvních 56 dnech terapie.

Tento rozdíl byl při předběžné analýze ke dni 14 a ke dni 28 statisticky významný ($p < 0,001$).

Hladiny prostatického specifického antigenu (PSA) byly po dvou týdnech léčby degarelixem sníženy o 64%, po jednom měsíci o 85%, po třech měsících o 95% a zůstaly potlačené (přibližně o 97%) po celou dobu jednoho roku léčby.

Pokud jde o snížení oproti výchozím hodnotám (v%) nebyly ode dne 56 do dne 364 zjištěny žádné významné rozdíly mezi degarelixem a komparátorem (srovnávací látkou).

Účinek na objem prostaty

Po třech měsících léčby degarelixem (v dávkovacím režimu 240/80 mg) bylo dosaženo 37% redukce objemu prostaty, měřené metodou TRUS (transrektální ultrazvukové snímkování), a to jak u pacientů vyžadujících hormonální léčbu před ozařováním, tak u pacientů vybraných za kandidáty farmakologické kastrace. Zmenšení objemu prostaty bylo podobné hodnotám dosaženým při podávání goserelinu spolu s prevencí androgenního flare-up fenoménu pomocí antiandrogenů.

Vliv na QT/QTc intervaly

V rámci registrační studie porovnávající FIRMAGON s leuprorelinem byly periodicky pořizovány elektrokardiogramy. U obou terapií se ukázalo, že u zhruba 20% pacientů byly QT/QTc intervaly delší než 450 ms. Počítáno od výchozí hodnoty do konce klinického hodnocení, činila střední hodnota změny u přípravku FIRMAGON 12,0 ms, u leuprorelinu 16,7 ms.

Protilátky proti degarelixu

Po jednorroční léčbě přípravkem FIRMAGON byl u 10% pacientů pozorován rozvoj tvorby protilátek proti degarelixu a u 29 % pacientů léčených FIRMAGONEM po dobu až pěti a půl roku.. Nic však nenaznačuje, že tvorbou protilátek je nějak dotčena účinnost či bezpečnost léčby přípravkem FIRMAGON po pěti a půlleté léčbě.

Pediatriká populace

Evropská agentura pro léčivé přípravky rozhodla o zproštění povinnosti předložit výsledky studií s přípravkem FIRMAGON u všech podskupin pediatriká populace (viz bod 4.2 Pediatriká populace).

5.2 Farmakokinetické vlastnosti

Absorpce

Poté, co v pivotní studii CS21 bylo pacientům s rakovinou prostaty podkožně aplikováno 240 mg degarelixu při koncentraci 40 mg/ml, byla zjištěna hodnota $AUC_{0-28 \text{ dnů}}$ 635 (602-668) den*ng/ml, hodnota C_{max} 66,0 (61,0-71,0) ng/ml byla naměřena při t_{max} 40 (37-42) hodin. Střední minimální hodnoty byly přibližně 11-12 ng/ml po zahajovací dávce a 11-16 ng/ml po udržovací dávce 80 mg při koncentraci 20 mg/ml. C_{max} s plazmatické hladiny degarelixu se dvoufázově snižuje tak, že střední terminální poločas ($t_{1/2}$) při udržovací dávce je 29 dnů.. Dlouhý poločas u podkožní aplikace je důsledkem velmi pomalého uvolňování degarelixu z úložiště, které se vytvoří na místě vpichu/místech vpichů. Farmakokinetické chování léku je ovlivňováno jeho koncentrací v injekčním roztoku. V důsledku toho mají C_{max} a biologická dostupnost tendenci klesat s rostoucí koncentrací dávky za současného prodlužování poločasu. Z toho důvodu se nemá používat jiných než doporučených koncentrací.

Distribuce

Distribuční objem u zdravých starších mužů je přibližně 1 l/kg. Vazba na plasmatické proteiny je odhadem asi 90%.

Biotransformace

Při průchodu hepatobiliární soustavou podléhá degarelix obvyklé peptidové degradaci a vylučuje se převážně v podobě peptidových fragmentů stolicí. Po subkutánní aplikaci se ve vzorcích plasmatu neobjevily žádné významné metabolity. Jak vyplývá ze studií *in vitro*, degarelix netvoří substrát pro lidský CYP450 systém.

Eliminace

U zdravých mužů se zhruba 20-30% jednotlivé nitrožilně podané dávky vyloučí močí; z toho plyne, že 70-80% se vyloučí přes hepatobiliární soustavu. Bylo zjištěno, že clearance degarelixu podaného zdravým starším mužům v jednotlivých intravenózních dávkách (0,864-49,4μg/kg) je 35-50 ml/h/kg.

Zvláštní skupiny populace:

Pacienti s postižením ledvinných funkcí

Nebyly uskutečněny žádné farmakokinetické studie u pacientů s renálním postižením. Pouze asi 20-30% aplikované dávky degarelixu se v nezměněné podobě vylučuje renální cestou. Z populačně farmakokinetického rozboru údajů z registrační studie fáze III. vyplývá, že pacienti s mírným až středně závažným postižením funkce ledvin mají clearance degarelixu sniženou o přibližně 23%; z toho důvodu se u pacientů s mírným až středně závažným postižením ledvin úprava dávkování nedoporučuje. Vzhledem k tomu, že údajů o pacientech se závažnými poruchami renálních funkcí je málo, je u této skupiny pacientů na místě opatrnost.

Pacienti s postižením jaterních funkcí

Degarelix byl zkoumán v rámci farmakokinetické studie u pacientů s mírným až středně závažným postižením funkcí jater. Ve srovnání se zdravými osobami nebyly u pacientů s postižením jaterních funkcí

pozorovány žádné známky zvýšené expozice. U pacientů s mírným nebo středně závažným postižením funkcí jater není nutno dávkování upravovat. Pacienti se závažným postižením jaterních funkcí nebyli předmětem zkoumání, a z toho důvodu je u této skupiny na místě opatrnost.

5.3 Předklinické údaje vztahující se k bezpečnosti

Jak ukázaly reprodukční pokusy na zvířatech, způsobuje degarelix neplodnost u samců. Ta je důsledkem farmakologického působení; tyto účinky jsou reverzibilní.

Studiemi reprodukční toxicity u samic se zjistilo, že degarelix působí tak, jak se při jeho farmakologických vlastnostech dalo očekávat. Vyvolával dávkově závislé prodloužení doby před pářením a zabřeznutím, snížení počtu žlutých tělísek *corpora lutea*, zvýšení počtu před- a po- implantačních ztrát, potratů, časně smrti zárodků/plodů, předčasných porodů a změn v trvání porodu.

Předklinické studie farmakologické bezpečnosti, toxicity po opakovaném podávání, genotoxicity a kancerogenního potenciálu neodhalily žádná zvláštní rizika pro lidi. Jak *in vitro* tak i *in vivo* studie neprokázaly známky prodloužení QT.

Studie akutní, subakutní a chronické toxicity provedené na potkanech a opicích nezjistily po podkožní aplikaci degarelixu žádnou toxicitu pro cílové orgány. V souvislosti s tímto lékem bylo u zvířat pozorováno místní podráždění tam, kde degarelix byl do podkoží aplikován ve velkých dávkách.

6. FARMACEUTICKÉ ÚDAJE

6.1 Seznam pomocných látek

Prášek

Manitol (E421)

Rozpouštědlo

Voda na injekci

6.2 Inkompatibility

Studie kompatibility nejsou k dispozici, a proto tento léčivý přípravek nesmí být mísen s žádnými dalšími léčivými přípravky.

6.3 Doba použitelnosti

3 roky.

Po naředění

Chemická a fyzikální stabilita přípravku po naředění byla prokázána pro dobu 2 hodin při 25°C. Z mikrobiologického hlediska je přípravek určen k okamžitému použití, pokud způsob rozředění nevylučuje riziko mikrobiální kontaminace. Není-li přípravek použit okamžitě, nese odpovědnost za dobu a podmínky uchování přípravku prvním otevření sám uživatel.

6.4 Zvláštní opatření pro uchovávání

Tento přípravek nevyžaduje zvláštní podmínky uchovávání.

Podmínky uchovávání rekonstituovaného léčivého přípravku viz bod 6.3.

6.5 Druh obalu a velikost balení

Injekční lahvička ze skla (typ I) s bromobutylovou pryžovou zátkou a hliníkovým flip-off uzávěrem obsahující 120 mg prášku pro přípravu injekčního roztoku
 Předplněná injekční stříkačka ze skla (typ I) s elastomerovým uzávěrem s víčkem a ryskou označující 3 ml obsahující 3 ml rozpouštědla
 Táhlo pístu
 Adaptér pro injekční lahvičky
 Injekční jehla (25G 0,5 x 25mm)

Velikost balení

Balení s 2 tvarovanými plastovými vložkami obsahuje 2 injekční lahvičky s práškem, 2 předplněné stříkačky s rozpouštědlem, 2 táhla pístu, 2 adaptéry pro injekční lahvičky a 2 jehly.

6.6 Zvláštní opatření pro likvidaci přípravku a pro zacházení s ním

Návodem pro rozředění je třeba se pečlivě řídit.

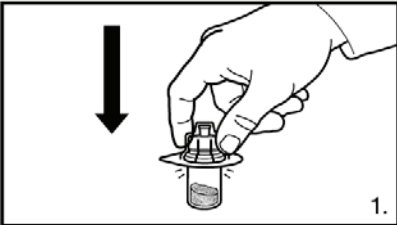
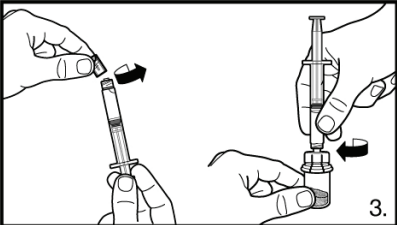
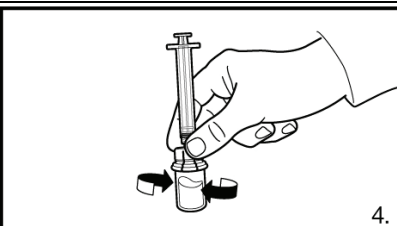
Podávat lék v jiných koncentracích se nedoporučuje, protože tvorbu depotního gelu ovlivňuje právě koncentrace. Rozředěný roztok musí být čirá tekutina bez nerozpuštěného prášku.

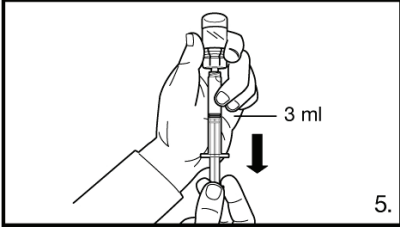
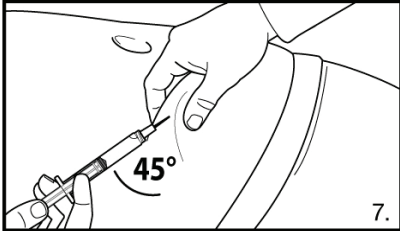
POZNÁMKA:

- **INJEKČNÍMI LAHVIČKAMI SE NESMÍ TŘEPAT**

Balení obsahuje dvě injekční lahvičky prášku a dvě předplněné stříkačky s rozpouštědlem, které je nutno připravit pro podkožní injekci.

Z toho důvodu je třeba ještě jednou zopakovat níže uvedené pokyny.

	<p>1. Odstraňte uzávěr z balení adaptéru injekční lahvičky. Adaptéry na injekční lahvičky s práškem nasadíte stlačením adaptéru, dokud špička neprojde gumovým uzávěrem a adapter nezapadne na místo.</p>
<p>2. Připravte předplněnou stříkačku nasazením zapuštěného pístu.</p>	
	<p>3. Odstraňte víčko z předplněné stříkačky. Našroubujte injekční lahvičku na adaptér injekční lahvičky s rozpouštědlem. Rozpouštědlo přemístěte do injekční lahvičky s práškem.</p>
	<p>4. S lahvičkou, stále připevněnou na adaptér opatrně kroužte, dokud tekutina není čirá a bez nerozpuštěného prášku nebo částic. Pokud prášek přilne ke sklu nad hladinou, lze lahvičku mírně naklonit. Netřepejte, aby se roztok nezpěnil.</p>
<p>Kroužek vzduchových bublin na hladině tekutiny nevadí. Rozředění injekčního roztoku může v některých případech trvat několika minut, ale v některých případech může trvat až 15 minut,</p>	

	<p>5. Obráťte injekční lahvičku dnem vzhůru a natáhněte k rysce na předplněné stříkačce.</p> <p>Vždy se ujistěte, že odebíráte přesné množství bez vzduchových bublin.</p>
<p>6. Oddělte stříkačku od adaptéru lahvičky a na stříkačku nasadte jehlu pro aplikaci hluboké podkožní injekce. Opatrně vytlačte vzduchové bublinky.</p>	
	<p>7. Pokračujte hlubokou podkožní injekcí. Uchopte kůži na břicho, povytáhněte podkožní tkáň a zasuňte jehlu hluboko pod úhlem alespoň 45 stupňů.</p> <p>Bezprostředně po rekonstituci injikujte 3,0 ml přípravku FIRMAGON 120 mg.</p>
<p>8. Injekce se nemá aplikovat do míst, která jsou vystavena tlaku např. kolem pasu, opasku nebo blízko žeber.</p> <p>Neinjikujte roztok přímo do žíly. Opatrně povytáhněte píst stříkačky a zkontrolujte, zda se nenasála krev. Objeví-li se ve stříkačce krev, je přípravek dále nepoužitelný. Přerušete proceduru a stříkačku i s jehlou zlikvidujte (je nutno rekonstituovat pro pacienta novou dávku).</p>	
<p>9. Pro přípravu druhé dávky opakujte rekonstituci. Zvolte jiné místo vpichu a injikujte 3,0 ml.</p>	

Žádné zvláštní požadavky pro likvidaci.

7. DRŽITEL ROZHODNUTÍ O REGISTRACI

Ferring Pharmaceuticals A/S
 Kay Fiskers Plads 11
 DK-2300 Copenhagen S
 Dánsko
 Tel: +45 88 33 88 34

8. REGISTRAČNÍ ČÍSLO(A)

EU/1/08/504/002

9. DATUM PRVNÍ REGISTRACE/PRODLOUŽENÍ REGISTRACE

Datum první registrace: 17/02/2009
 Datum posledního prodloužení registrace: 19/09/2013

10. DATUM REVIZE TEXTU

{21/11/2014}

Podrobné informace o tomto přípravku jsou uveřejněny na webových stránkách Evropské lékové agentury <http://www.ema.europa.eu/>.